

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11392/2025
16.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца Република Србија, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Немања Величковић, адвокат из Ниша ..., Апелационог суда у Нишу Гж 276/2025 од 06.05.2025. године, у седници одржаној 16.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 276/2025 од 06.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 276/2025 од 06.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3641/24 од 20.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор судске ненадлежности истакнут од стране туженог. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је Република Србија власник к.п. бр. .. КО ..., уписане у лист непокретности бр. .. у површини од 11 м2, што је тужени дужан да призна и трпи и дозволи упис права својине тужиоца код надлежне службе за катастар непокретности. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 276/2025 од 06.05.2025. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 3641/24 од 20.09.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине на непокретности на којој је као власник уписан тужени, а одлуке нижестепених судова донете су применом одговарајућих одредби материјалног права на основу утврђеног чињеничног стања да је правноснажном пресудом Основног суда у Нишу П 1530/22 од 13.12.2022. године, обавезана Република Србија да овде туженом на име накнаде за фактички одузето земљиште у површини од 11 м², од к.п.бр. .. уписане у лн бр. .. КО ... , исплати 11.077,00 динара са законском затезном каматом од доспелости до исплате, да је у извршном поступку, на основу решења о извршењу јавног извршитеља Бисерке Тошовић из ... ИИ 158/24 од 10.04.2024. године, наведени износ на име накнаде за фактичко заузеће, наплаћен од стране Републике Србије у корист овде туженог, да је тужилац извршио фактичку експропријацију предметног дела парцеле туженог изградњом државног пута П А реда и да је у току парнице тужени тужиоцу наплаћену накаду вратио 19.09.2024. године. Наводима ревизије туженог не указује се на разлоге због којих је ревизија изузетно дозвољена, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, а битне повреде одредаба парничног поступка које ревидент истиче не представљају разлог због ког посебна ревизија може да се изјави.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради утврђења права својине тужилац је поднео 23.05.2024. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 11.077,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић